

Socialdemokratiet rejst sin stærke Kritik og til Trods for, at det maaske kan siges ikke direkte at ligge for her, vil jeg ikke undlade atter at gøre opmærksom paa, at her staar Socialdemokratiet paa den ene Side og det øvrige Samfund paa den anden Side i en Kamp, i hvilken Socialdemokratiet utvivlsomt har hele Retten paa sin Side, og i en Kamp, i hvilken vi vil sejre, og i hvilken vi vil vinde den offentlige Mening for os. I dette Øjeblik er 300 Familier husvilde, 1,000 Børn er husvilde, og Københavns Kommune har maattet ofre over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for at skaffe disse husvilde foreløbige Barakboliger. Det er en ganske forfærdelig Tilstand, som man bør aabne Øjnene for og forandre. Befolkningen har alene for Københavns Vedkommende faaet en Husleje forhøjelse i de sidste Aar paa vistnok 10 Mill. Kr. Disse Tilstande er af den Art, at vi bør paatale dem, og jeg ønsker, at det skal blive saa meget bekendt som muligt: paa den ene Side, at Befolkningens sociale Tilstande forsømmes, og at Børnenes Sundhedstilstand nedsættes, paa den anden Side, at Befolkningen brandskattes for Millioner af Kroner.

Jeg skal slutte med at stille et Spørgsmaal, som maaske vedrører Justitsministeren. Der har været Tale om at flytte Flyttedagen, idet adskillige mener, at det kan betyde noget i Retning af at formindske Boligvanskelighederne, hvis Flyttedagen flyttes ind i Maj, saaledes at der bliver længere Frist og Befolkningen lettere kan se sig om efter andre Lejligheder. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, om der kan gøres noget i den Retning, om Flyttedagen kan flyttes, om man tænker derpaa eller gør noget derfor.

Justitsministeren (Zahle): Naar det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) spørger mig om, hvorvidt Flyttedagen kan flyttes, maa jeg sige, at der er jo næsten ingenting, der ikke kan ske i vore Dage, og man maatte vel ogsaa kunne flytte Flyttedagen, naar Lovgivningsmagten vil det, men jeg maa tilstaa, jeg hidtil ikke har anstillet Overvejelser over, hvorvidt det kunde hjælpe noget paa de Skader, man her beskæftiger sig med. Men paa den Foranledning dertil, som nu mere end een Gang er blevet givet mig her i det høje Ting, skal det blive overvejet i Justitsministeriet, om der er noget at udrette ad den Vej.

Niels Petersen: Jeg finder ikke Anledning til at komme nærmere ind paa Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, efter at Venstres ærede Ordfører (Slebsager) har udtalt, at han paa sit Partis Vegne vilde foreslaa Lovforslaget henvist til en kortere Udvalgsbehandling. Naar jeg paa mit Partis Vegne fremhæver, at jeg ligesom den højtærede Indenrigsminister vil finde det rigtigt, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, det har faaet i det andet høje Ting, er det ikke, fordi jeg ikke er enig i den Betragtning, at Lovforslaget paa mange Punkter kunde trænge til Forbedringer, men det er dels, fordi Lovforslaget dog indeholder Fremskridt, og dels, fordi det gælder om at faa denne Sag ordnet snarest muligt og endelig skabe nogen Sikkerhed og gøre Ende paa den Utryghed, der hersker i vide Kredse, navnlig i de større Byer. Et af de Punkter, der voldte mig de største Betænkeligheder, var, at man ikke vilde give den Adgang til Fremleje, som Regeringsforslaget havde villet yde. De Betænkeligheder, jeg nærede derved, er i væsentlig Grad svundet bort, efter at den højtærede Indenrigsminister har givet Løfte om, at et særligt Lovforslag, indeholdende Bestemmelser om Fremleje, vil blive fremsat her i Tinget. At der er overordentlig Trang til at benytte ethvert brugeligt Husrum, vil ingen, der kender Forholdene her i København og paa Frederiksberg, i det hele taget i Stor-København, være i Tvivl om. Naar Bolignøden er steget til en saadan Højde, at baade København og Frederiksberg ikke ser anden Udvej til i nogen Grad at raade Bod derpaa end at indrette Barakker for Byens Borgere, skulde man synes, at man maatte være villig til at gribe ethvert Middel til at skaffe Borgerne gode Boliger. Jeg vil derfor tro, at naar et særligt Lovforslag om Fremleje finder Tilslutning i dette høje Ting, vil det ogsaa, naar det kommer op i Landstinget, finde Tilslutning dér.

Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at det er urigtigt, at man i Landstinget fastholder Sammenkædningen, hvad Ophørstiden angaar, mellem den Lov, vi her forbereder, og Loven om Henstand med Betaling af Pantegæld. Det er, som fremhævet af den højtærede Minister, meget muligt eller rettere i høj Grad sandsynligt, at Forholdene former sig paa en saadan Maade, at der vedblivende vil være Brug for en Lov af den Art, som det foreliggende Lovforslag an-